

Tại Lỗi Phát Xuất Từ Đâu?

Cậu bé nhìn con mèo vờn con chuột. Giỡn đã, con mèo giết con chuột, rồi ăn. Cậu bé hoang mang và thắc mắc, cậu hỏi cha, “Có phải Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi vật không?”

“Đúng vậy con à, Đức Chúa Trời đã dựng nên tất cả.”

“Ngài có dựng nên chim với cá không?”

“Dĩ nhiên là có.”

Cậu bé suy nghĩ hồi lâu, rồi chau mày hỏi, “Tại sao Ngài dựng nên con mèo làm chi?”

Vì những điều khó hiểu, tàn ác trong thiên nhiên, nên nhiều người không tin Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ. Họ nghĩ rằng Ngài chịu trách nhiệm về tất cả mọi điều ác trong thế gian. Người ta than trời, oán trời.

Có người hỏi bà Evangeline Booth, Đại tướng Đội quân Cứu tế (Salvation Army), khi bà đã 80 tuổi, “Có phải lúc nào Đại tướng cũng chắc chắn về lòng tin của mình chẳng?”

Bà trả lời, “Tôi đã từng trải qua những giờ phút đau buồn. Tôi tự hỏi tại sao mẹ tôi chết vì ung thư? Cha tôi phải mù lòa? Tại sao thế giới đầy đau khổ?”

Rồi bà tiếp, “Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời nếu tôi thấu triệt Ngài. Vũ trụ chẳng còn nghĩa lý gì nếu tôi thông hiểu được vũ trụ.”

Thật vậy, nhiều người cũng tự hỏi, “Tại sao có đau khổ, bệnh hoạn và tang tóc?” Nếu Đức Chúa Trời là Đấng toàn thiện, toàn mỹ, tại sao thế gian mà Ngài đã tạo nên lại đầy xấu xa, tội lỗi? Tại sao Ngài cho phép có tội ác?”

Kinh Thánh cho biết Đức Chúa Trời dựng nên một thế giới hoàn hảo. Sách Sáng thế Ký khi thuật lại công việc tạo thế đã viết, “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành” (Sáng thế Ký 1:31).

Khi Đấng Tạo Hóa toàn năng phán việc gì là tốt lành, thì việc đó phải thật hoàn hảo, tuyệt mỹ. Ngài đặt vào thế giới tuyệt vời ấy một người nam và một người nữ hoàn toàn, đó là A-đam và Ê-va.

1. LUẬT PHÁP ĐEM LẠI HẠNH PHÚC

Khi dựng nên vũ trụ, Đức Chúa Trời đã thiết lập những thứ luật cần thiết vì nếu không có luật lệ thì thế giới sẽ hỗn loạn. *Luật hấp dẫn* là một trong những luật Đức Chúa Trời đặt ra cho vũ trụ. Theo định luật ấy, nếu nhảy từ trên cao, ta sẽ bị rớt xuống bởi sức hút của trái đất. Nếu không có luật ấy thì ta phải luôn luôn bám víu vào một vật gì đó để khỏi văng ra ngoài trái đất. Như vậy, luật hấp dẫn cần thiết cho sự an toàn của chúng ta.

Đức Chúa Trời đặt ra luật vật lý để điều khiển thiên nhiên thế nào, thì khi tạo nên loài người, Ngài

cũng đặt ra *luật luân lý* để hướng dẫn hành động của họ như vậy. Những luật ấy tóm tắt trong Mười Điều răn. Mười điều này dạy chúng ta sống đạo đức đối với Đức Chúa Trời và tha nhân. Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17 ghi chép Mười Điều răn. (Xin xem bản Luật này ở trang 4).

Nếu ai cũng vâng giữ Mười Điều răn thì mọi người đều được hạnh phúc. Sự vi phạm luật pháp Chúa cũng là nguyên nhân của đau khổ. Thí dụ, điều răn thứ bảy dạy, “Người chớ tà dâm.” (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:14). Khi người ta vi phạm luật này thì gia đình tan vỡ. Kết quả là cha mẹ và con cái đều đau khổ. Vậy nên sự bất tuân luật pháp Đức Chúa Trời đưa tới sự đau khổ cho con người.

Kinh Thánh định nghĩa tội là gì? “Tội lỗi tức là sự trái luật pháp” (I Giăng 3:4).

Vậy nguyên nhân của chiến tranh, bệnh tật, bạo động, bất công, gia đình đổ vỡ là gì? Đó là kết quả của sự vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, và sự trái luật pháp là tội lỗi. Vì thế nguyên nhân của mọi tội lỗi là sự vi phạm luật pháp.

2. LUẬT PHÁP MƯỜI ĐIỀU RĂN TRONG CỤ ƯỚC

Ai chép Mười Điều răn?

“Đức Giê-hô-va. . . cho người hai bảng chứng bằng đá, bởi ngón tay Đức Chúa Trời viết ra” (Xuất Ê-díp-tô Ký 31:18).

“Hai bảng chứng có viết hai bên, mặt này và mặt kia. Hai bảng đó là việc của Đức Chúa Trời làm ra; chữ cũng là chữ của Đức Chúa Trời khắc trên bảng” (Xuất Ê-díp-tô Ký 32:15, 16). Mười Điều răn do chính ngón tay Đức Chúa Trời viết trên bảng đá, rồi ban cho loài người. Như vậy Mười Điều răn thật quan trọng thay! Ai có quyền thay đổi những điều răn ấy?

Luaät Phaùp Nöüc

Chuà Trôøi^V

Trôøicnæät ta, ngöøi d bũc cõu cãc trãnh khãc.

hãy nĩeâu kĩnh trãnẽi ngöøi, haàu cho ngöøi rĩõic soãng laàu trẽãn rĩãt não Giẽã-hoã-va-Nũc Chuà Trôøi ngöøi ban cho.

II

Ngöøi chõu laøm töõing chãm chomĩnh, cũng chõu laøm töõing não giãng nhõõng vãit trẽãn trôøi caokĩ, hoãc rĩõi rĩãt thãp nãzy, hoãc trõng rĩõic dõõi rĩãt. Ngöøi chõu quyẽ laiỹ trõic cãc hĩnh töõing rĩõu, vão cũng rĩõng haàu viẽc chũng rĩõu; vì ta laõ Giẽã-hoã-va-Nũc Chuà Trôøi ngöøi, tũc laõ Nũc Chuà Trôøi kĩ taz, hãĩ ai ghãit ta, ta sãõ nhõn toãĩ toãĩ chũĩ phãit laĩĩ cõn chãu rĩãn ba bõãn rĩõĩ, vão sãõ laøm cũn rĩãn nãng rĩõĩ cho nhõõng keũ yeãu rĩãn ta vão giũũ cãc rĩẽaũ rĩãn ta.

VI

Ngöøi chõu giẽãt ngöøi.

VII

Ngöøi chõu phãm toãĩ tãõ dãm.

VIII

Ngöøi chõu trãm cõũp.

III

Ngöøi chõu laãy danh Giẽã-hoã-va-Nũc Chuà Trôøi ngöøi não laøm chõĩ, vì Nũc Giẽã-hoã-va chũng cãm bãng vãũ toãĩ keũ não laãy danh Ngãĩ não laøm chõĩ.

IX

Ngöøi chõu nõũ chũng dãi cho keũ laãn cãm mĩnh.

IV

Hãy nhõu ngãzy nghã rĩãng laøm nããn ngãzy thãnh. Ngöøi hãỹ laøm hẽãt cũng viẽc mĩnh trõng sãũ ngãzy; nhõng ngãzy thõũ Bãũy laõ ngãzy nghã cũũ Giẽã-hoã-va Nũc Chuà Trôøi ngöøi: trõng ngãzy rĩõu, ngöøi, cõn trãĩ, cõng gũĩ, toãĩ trãĩ tũũ gũĩ, sũc vãit cũũ ngöøi, hoãc khãũ dũng gũĩ bãng cũũ trõng nhãõng ngöøi, rĩẽaũ chõu laøm cũng viẽc chũ hẽãt; vì trõng sãũ ngãzy Nũc Giẽã-hoã-va rĩãũ cũũing rĩãn trõĩ, rĩãt, bĩẽãn, vão cũũn vãit cũũ trõng rĩõu, qũngãzy thõũ Bãũy thũ Ngãĩ nghã: vãỹ nããn Nũc Giẽã-hoã-va rĩãũ ban phõũc cho ngãzy nghã vão laøm nããn ngãzy thãnh.

X

Ngöøi chõu tham nhãõ keũ laãn cãm ngöøi, cũng rĩõng tham vũũ ngöøi, hoãc toãĩ trãĩ tũũ gũĩ, kũũ, kũũ, hay laõ vãit chũ thũc vãũ keũ laãn cãm ngöøi.

Luật pháp này có hiệu nghiệm bao lâu? “Cứ theo chứng cứ Chúa, tôi đã biết từ lâu rằng Chúa lập các điều răn ấy đến đời đời” (Thi thiên 119:152).

3. LUẬT PHÁP MƯỜI ĐIỀU RĂN TRONG TÂN ƯỚC

Đức Chúa Giê-su dạy gì về Mười Điều răn?

Một ngày nọ, có người đến hỏi Đức Chúa Giê-su, “Thưa Thầy, tôi phải làm việc lành chi cho được sự sống đời đời?” Ngài đáp, “Nếu người muốn vào sự sống, thì phải giữ các điều răn.” Người đó lại hỏi, “Những điều răn nào?” Chúa kể nhiều điều trong Mười Điều răn (Ma-thi-ơ 19:16-19).

Một người khác hỏi, “Thưa thầy, trong luật pháp, điều răn nào là lớn hơn hết?” Ngài đáp, “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người. Ấy là điều răn thứ nhất và lớn hơn hết. Còn điều răn thứ hai. . . Người hãy yêu kẻ lân cận như mình. Hết thấy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (Ma-thi-ơ 22:35-40).

Đức Chúa Giê-su vừa phán về hai nguyên tắc chính của Mười Điều răn, là “kính Chúa, yêu người.” Đạo Chúa là đạo duy nhất nhấn mạnh về lòng yêu mến Đức Chúa Trời. Còn các tôn giáo khác chỉ nói về lòng yêu người mà thôi. Nếu yêu mến Chúa, ta sẽ không phạm bốn điều răn đầu (Thiên đạo). Nếu yêu đồng loại, ta sẽ không phạm sáu điều răn sau (nhân đạo). Quý bạn thử kiểm điểm Mười Điều răn xem mình có thể chấp thuận toàn thể hay không. Xin đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17.

4. TỘI LỖI PHÁT XUẤT TỪ ĐÂU?

Trong một quá khứ cực kỳ xa xăm, trước khi trái đất được dựng nên, Đức Chúa Trời đã tạo các thiên sứ trên trời. Thiên sứ là

loài thọ tạo thuộc đẳng cấp cao hơn loài người và là kẻ hầu việc Ngài. Khi được dựng nên, các thiên sứ đều vô tội và vui mừng làm theo ý muốn Đức Chúa Trời. Lu-xi-phe là thiên sứ trưởng, hầu cận ngôi Đức Chúa Trời, và được dựng nên rất hoàn hảo.

Ê-xê-chi-ên 28:15 chép về Lu-xi-phe như vậy, “Đường lối người trọn vẹn từ ngày người được dựng nên, cho đến lúc thấy sự gian ác trong người.” Tội lỗi phát sinh từ trong lòng Lu-xi-phe. Tuy được dựng nên trọn vẹn, Lu-xi-phe đã biến mình thành quỷ sứ. Kinh Thánh nói nguyên

nhân chính khiến hấn sa ngã là sự kiêu ngạo và ganh tị. Hấn bất mãn với địa vị của mình, và muốn bằng Đức Chúa Trời. Xin đọc thêm Ê-sai 14:12-14.

Khi Lu-xi-phe nổi loạn chống lại quyền lực của Chúa thì hấn cũng thuyết phục các thiên sứ khác theo hấn. Hấn rao truyền rằng Đức Chúa Trời rất chuyên chế, luật pháp Ngài quá khắt khe.

Hấn hứa nếu họ theo hấn, thì sẽ được tự do, không bị ràng buộc bởi luật lệ nào cả. Cuối cùng, một phần ba trong số thiên sứ nghe hấn chống lại Đức Chúa Trời. Kết quả là Lu-xi-phe và đồng bọn bị đuổi ra khỏi Thiên đàng (Khải huyền 12:7-9).

5. TỘI LỖI XÂM NHẬP THẾ GIAN CÁCH NÀO?

Khi dựng nên A-đam và Ê-va, Chúa đặt họ trong vườn Ê-đen với đầy đủ mọi thứ để họ được thỏa nguyện. Họ được phép ăn tất cả các thứ trái cây trong vườn, ngoại trừ “cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến”, vì khi ăn trái cây ấy thì phải chết (Sáng thế Ký 2:17).

Sa-tan cải dạng thành con rắn và nằm chờ cơ hội. Một ngày kia hấn đã dụ dỗ được tổ phụ chúng ta ăn trái cấm. Họ đã bị

Sa-tan phỉnh gạt và bất tuân mạng lệnh Chúa (Sáng thế Ký 3:6). Từ đó tội lỗi xâm nhập thế gian và đã gây ra biết bao đau khổ cho nhân loại.

6. HẬU QUẢ CỦA TỘI LỖI

Tội lỗi vừa xâm nhập thì thế gian liền có những sự thay đổi. Đất bị rửa sả. Loài người phải làm việc cực khổ để sống. Gai góc, cỏ dại mọc lan tràn khắp nơi. Hoa tàn, lá rụng. Riêng loài người đầy lòng đố kỵ. Con trai đầu tiên của A-đam giết em mình vì ghen ghét. Loài người và thú vật giết hại lẫn nhau. Kết quả là muôn vật đều khốn khổ và đau thương. Hậu quả hãi hùng hơn cả là sự chết. Sự chết đến cho tất cả. A-đam phải chết vì hậu quả của tội lỗi. Từ đó con người phải trải qua sự chết vì những tội lỗi mình đã phạm.

7. AI CHỊU TRÁCH NHIỆM VỀ TỘI LỖI?

Tại sao Đức Chúa Trời không tạo nên loài người không có khả năng phạm tội. Ngài có thể không ban cho ta quyền tự do lựa chọn. Nhưng nếu làm vậy, thì ta chẳng khác gì một người máy.

Ngài tạo nên thiên sứ và loài người với khả năng biết suy tư. Ngài ban cho họ sự tự do lựa chọn. Họ có thể lựa chọn yêu mến, vâng phục Ngài hoặc ghen ghét và bất phục tùng Ngài. Tình yêu không thể ép buộc. Ngài muốn chúng ta yêu mến, vâng phục Ngài để được sống. Nhưng nếu lựa chọn sự bất phục tùng, chúng ta sẽ đi vào con đường tội lỗi và dẫn đến sự chết. Ngài rất đau lòng, nhưng Ngài cũng rất tôn trọng sự tự do lựa chọn của chúng ta.

8. ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ KẾ HOẠCH DIỆT TRỪ TỘI LỖI

Trải qua hơn 6,000 năm, Sa-tan đã thống trị trái đất, thời gian đủ lâu để chứng tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời và bản tính gian ác của hắn. Cả vũ trụ đều nhận thức rằng tội lỗi rất xấu xa, gây nên mọi đau thương và sầu khổ. Còn đường lối của Chúa đem lại sự bình an và hạnh phúc. Nếu Ngài không can thiệp, thì con người không còn niềm hy vọng. Vì hậu quả của sự bất tuân luật pháp Đức Chúa Trời dẫn đến sự chết. Tuy nhiên, Ngài không để loài người sống trong tuyệt vọng. Ngài có kế hoạch cứu họ bằng cách ban Con Một của Ngài để chết thế cho họ, hầu cho họ được sự sống đời đời, nếu họ chấp nhận sự chết của Con Ngài.

Bạn ơi! Bạn có muốn chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng đã chết thế cho mình để bạn được sự sống đời đời chăng?

Bài học 7 sẽ trả lời câu hỏi:

AI LÀ SỰ HY VỌNG CỦA THẾ GIỚI?

